

PÜNKÖSD A MINDENNAPJAINKBAN

2016. május 22.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Felkészítettük a szívünket az Ige befogadására Jézus nevében! Ma még jobban lássuk Jézust, mint eddig, mindig ez a cél! Amikor elkezdünk az Igébe belenézni, mindig az a célunk, hogy jobban *lássuk Jézust*, mint előtte. Hogy egyre jobban lássuk Őt, egyre pontosabb ismeretet kapjunk Róla, és egyre jobban lássuk az Ő ábrázatát, és szót hallhassunk a szájából.

Ez csak a Szent Szellem által van, csak Ő tudja. Ez az Ő szolgálata, hogy közelebb vigyen minket az élő Igéhez, hogy a szívünkben még nagyobb lángra lobbanjon az a szerelem, amit Ő hozott nekünk a földre.

Mert Isten úgy szerette ezt a világot... Ugye tudjuk? Ezért vagyunk mi itt egyben. Minket megérintett ez a *szeretet*, mi megismertük ezt a szeretetet, és szeretnénk továbbadni ezt a szeretetet mások felé, akik még nem ismerik. Ez a mi feladatunk első helyen.

Isten akarata, hogy teljesek legyünk az Ő Szellemével, Istennek a Szellemével, a Szent Szellemmel. Egy bizonyos mértékig megismerkedtünk már vele az újjászületéskor, amikor újjászületünk, amikor új életet kapunk. Ezt a születést is a Szent Szellem által végzi Isten az életünkben, de ez még nem a teljesség, amire Isten vágyik az életünkben.

Ilyenkor megkapjuk az örök életünket, új teremtéssé leszünk, megtapasztalhatjuk azt a békességet, ami az Ő királyságában van, de Isten ennél többet tartogat a számunkra, amikor erről a teljességről beszél. Hogy teljesedjete be a Szent Szellemmel, és *legyetek telve* vele minden napon. Ezt a teljességet szeretné, ha élnénk az életünk minden napján, erről szól a pünkösdi ünnepe a mi mindennapjainkban.

Isten akarata számunkra, hogy ebben a *teljességben* éljünk. Ha ezt megtapasztaljuk, és megtanulunk együtt *lúktetni* ezzel a csodálatos szellemi teljességgel az életünk mindennapjaiban, akkor ez lesz a garancia arra, ami *kiszorítja* a fájdalmakat, a testünkből a betegséget, a gonosz munkáit, a nyomasztó gondolatokat, a depressziót, és erőt ad arra, hogy valóban Istennek az Igéjét láthassuk, mint a helyzet fölött a megoldást.

Ad erőt arra, hogy abból a dűnamsz erőből éljünk, hogy láthassuk a megoldást. Amikor egy helyzetben vagyunk, amikor problémáink vannak, a Biblia nem azt mondja, hogy tagadjuk ezeket a dolgainkat, hanem azt kéri, hogy hitben legyünk, és *hitben lássuk* azt, amit Istent láttat velünk. A hitünk által meg tudja cselekedni. Erre a hitközösségre hív minket Isten.

Jézusnak is ez volt az akarata, ez a teljesség, ezt láthatjuk, amikor búcsúzik a tanítványoktól. Amikor Jézus Krisztus fájdalmas kereszthalála, temetése és feltámadása után negyven napon keresztül megjelenik a tanítványoknak. Negyven napon keresztül közösségekben van a tanítványokkal, leül hozzájuk az asztalhoz, együtt eszik velük, és tanítja őket. Kiküldi őket. Egy *nagy küldetést* ad át a tanítványoknak. Minden evangélium végén olvashatunk erről.

Egyik kedvenc időtöltésem, hogy ezeket a rövid részeket az evangéliumok végén elolvasom, mielőtt alkalomra megyek. Ezek a kiküldetések nekünk is szólnak. Ezek kiküldetések az Úrtól. Amit ott a tanítványoknak mond, azt nekünk is mondja.

Ezek az utolsó szavai, mielőtt elragadtatik a mennybe. A tanítványoknak mondja, de mivel mi is tanítványok vagyunk, ez nekünk is szól. Ez a *mi kiküldetésünk* is erre a világra. Ez nekünk is szól.

MÁTÉ 28,18–20.

18. És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.

Látjátok, Jézus *teljhatalmat* nyert. A halálával, az eltemetésével és a feltámadásával megvívott a pokol erőivel. Minden gonosz erőt legyőzött, és ezt a hatalmat hirdeti, hogy nekem adatott minden hatalom. Az ellenség minden hatalma nekem adatott, mennyen és földön. Mivel ez a hatalom nekem adatott – így folytatja:

19. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az atyának, a fiúnak és a Szent Szellemnek nevében,

Jézus nem üres kézzel küldött ki minket – ha szabad ezt mondanom –, hanem igenis adott valamit a kezünkbe: teljhatalmat az ellenség minden ereje felett. Azért küldött ki minket, mert ezt a hatalmat ránk ruházta. Azt mondta, hogy menjetek és uralkodjatok vele!

Tanítsatok meg minden népet, hogy hatalom adatott a Jézusban nektek! Tanítsatok meg minden népeket, és megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében! Ez azt jelenti, hogy mindhármukat képviseljük itt a földön.

Az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek a teljhatalmát, a teljes erejét képviseljük itt a földön ebben a kiküldetésben. Ez egy óriási dolog! Nagyon nagy kihívás. Nézzük, mire kell megtanítanunk a népeket!

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Jézus parancsolatokat adott át a tanítványoknak a Szent Szellem által, azt olvassuk az Apostolok cselekedeteiben. A feltámadása után is a Szent Szellem *által* adta ezeket a parancsolatokat. A Szent Szellem nélkül semmit nem végzett Jézus. A feltámadása után sem. Ez ugyanígy ránk is vonatkozik.

A Szent Szellem nélkül *semmit* nem cselekedhetünk itt a földön. Nagyon fontos megismernünk Őt, és nagyon fontos megismernünk ezt a teljességet. A teljesség által tud kibontakozni, kiteljesedni az a munka, amit Jézus ránk bízott.

Nemcsak azért vagyunk itt, hogy fogyasszuk az oxigént a földön. Isten nagyon *számít ránk* itt a földön. Itt munkánk van, amit el kell végezni. Mindazt megtartsátok, amit én parancsolok néktek! – és Jézus még hozzáfűz egy nagyon hatalmas vigaszt:

20. ... és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Nem magatok mentek, tudjátok meg! Én veletek megyek. Én *veletek vagyok* a világ végezetéig, ott vagyok veletek. Amerre csak küldelek benneteket, amerre csak mennetek kell, én tiveletek vagyok a világ végezetéig. Jézus megígérte, hogy ezeken az utakon, ahova minket kiküld, velünk jön.

Ezt Jézus magáról is mondja, amikor az Atyára hivatkozik, hogy én nem vagyok egyedül. Az Atya mindenkor velem van, mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek néki kedvesek. Biztosak lehetünk benne, hogyha mi az *Atya akaratában* járunk, akkor Ő mindenkor *velünk van*. Teljes kiáradásban. Elvégzi az Ő akaratát, és betölti az Ő akaratát.

A Márk evangéliumot olvassuk, ugyanígy a legvégén a tanítványoknak egy küldetést ad Jézus a feltámadását követően. Ott egy kicsit másként mondja, de a lényege ugyanez.

MÁRK 16,15. 17–19.

15. És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

Itt is kiküldetésről van szó. Menjetek ki, azt mondja Jézus. Menjetek ki, és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek! Istennek gondja van arra, hogy mielőtt eljön az elragadtatásban, minden teremtés hallhassa az Evangéliumot. Műholdakon, különböző csatornákon keresztül, börtönszolgálatokon keresztül, misszionárius szolgálatok által.

Minden teremtésnek meg kell hallania az Igét, addig nem jön el, mert köti a szava Jézust. Azt mondta, hogy széles e világra menjetek ki, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek. Ha kimentek és megcselekszitek, az én nevemben a hívőket jelek követik.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik...

Itt Jézus a jelekre utal, hogy nem üres kézzel küldelek ki benneteket. Hatalom adatott nekem, minden hatalom nekem adatott, és akihez kimentek és hirdetitek, a hívőket jelek követik, mondja Jézus. Ellátott minket természetfelettiakkal. Ha kimegyünk *hirdetni* az Evangéliumot, akkor elvárhatjuk ezeket a *jeleket*, amiket Jézus meghagyott nekünk, hogy az én nevemben...

17. ... az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak

Igenis tudunk *parancsolni* az ellenségnek, és ördögöket tudunk űzni. Minden démonikus erő fölött hatalmunk van, és parancsolhatunk. Ez az új nyelv, amiről ma bővebben fogunk beszélni, Jézus Krisztus búcsúszavai között az egyik jel. A hívőket követik. Minden hívőre vonatkozik, hogy ezt az *új nyelvet* átadta nekünk. Hogy új nyelveken szólnak.

A hívő világban pedig nagyon sokan megkérdőjelezzik, hogy van-e ez az új nyelv, eszik-e vagy isszák? Mi közöm ehhez? Kell-e nekem így beszélnem? A mai tanításban ebbe az irányba fogunk menni. De nézzük a jézusi jeleket, amiket ránk hagyott. Jézus közli velünk, hogy kígyókat vesznek föl. Vagyis *nem kell félnünk* az ellenségtől.

18. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

Hatalmukban van. Íme, minden kereszténynek benne van a hivatalában, hogy a betegség igenis ellenség, és a *kezeinket* rátehetjük a betegekre, és azok meggyógyulnak. A hívőket követő *jelek*. A gyógyulás is benne van ebben az alapsomagban, amit Jézus a hívőkre hagyott.

19. Az Úr azért, miután szólott vala nékik, felviteték a mennybe, és üle az Istennek jobbjára.

Ezek voltak a búcsúszavai, a legutolsó gondolatai Jézusnak, amiket ránk hagyott. Ránk hagyta ezeket.

A Lukács evangéliumban, ha Jézus utolsó szavaira tekintünk, ott megint hozzáfűz valamit. Ezért csodálatosak az evangéliumok, mert ugyanazt az egy történetet minden egyes Evan-

géliumban kicsit más megvilágításban hozza elő a drága Szent Szellem. Itt hozzáfűz valamit, ami nagyon fontos mindnyájunknak.

Azt mondja itt Jézus, hogy ezek a küldetéseitek. Nekem adatott ez a hatalom. Ezt hirdessétek minden népeknek! Éljetek ezzel a hatalommal! De addig ne menjetek – mondta Jézus – addig maradjatok együtt, amíg én el nem küldöm az én Atyám ígérését a ti életetekbe, maradjatok addig Jeruzsálemben!

Maradjatok együtt, amíg fel nem ruháztattok ezzel a mennyei erővel! Addig ne menjetek, addig ne próbáljátok elvégezni, mert nem is menne, nem is tudnátok! Mert egy *mennyei erőre* szükség lesz, amit rátok ruházok – mondta Jézus. Felruháztattok evvel a mennyei erővel. Ezt a mennyei erőt magunkra kell öltetni, mint egy ruhát.

Ma, mielőtt eljöttünk a gyülekezetbe, mindannyian felöltöttünk valamit. Nem mezítelenül jöttünk. Ugyanígy van a szellemi birodalomban is, fel kell öltönnünk a *szellemi fegyverzetet*, ezt a *mennyei erőt* ahhoz, hogy képesek legyünk elvégezni a szolgálatot. Látjuk, Jézus megszerezte a hatalmat, Jézus nevében a *hatalom adatott* nekünk.

Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön – mondja Jézus. Tehát nincs mitől félnünk! Teljhatalmunk van! De ahhoz, hogy a hatalmat tudjad érvényesíteni, mondta a tanítványainak, szükségetek lesz még egy *erőfelruházásra*.

Maradjatok addig Jeruzsálem városában, amíg ez a mennyei erő el nem jön rátok a magasból, amíg fel nem ruháztattok evvel a mennyei erővel! Ez az erő lesz a *garancia* arra, hogy amikor kimondod a Jézus *nevét*, az ellenség *térdet hajt*. Hogy a rák eltávozik, hogy a süket fülek megnyílnak. De Jézusban van a teljhatalom, és a Szent Szellemben van ez a szolgálati erő.

Ezért szükséges, hogy megkeresztelkedjünk az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek a nevében. Mindhármukat *képviselve* megyünk ki a hadszíntérre, és szolgáljuk Őt. A Jézus dicsősége ez, hogy megismerhettük.

LUKÁCS 24,49.

49. És ímé, én elküldöm titeket az én Atyámnak ígérését; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, mígnem felruháztattok mennyei erővel.

Mennyei erő nélkül, egy felruháztatás nélkül nincs szolgálat. Hiába kapta meg minden hívő a jézusi hatalmat. Ezért van annyi *erő nélküli* szolgálat. Hirdetik az Evangéliumot, de nem vették magukra ezt a mennyei ruházatot. Nincsenek beteljesedve a Szent Szellemmel.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 1,5. 8.

5. Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Szellemmel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva.

Szent Szellemmel és tüsszel fogtok megkeresztelkedni. Ez pontosan tíz nap volt, amit mond itt Jézus, a mennybemenetele után tíz napra jött el pünkösöd napja. Amikor ez megtörtént, *vesztek erőt*, mondja. Honnan? A magasból. Azt nem tudjuk megvásárolni a boltban. Vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok. A Szent Szellemről van ez az erő.

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Ez a felruházás, ez a felkenetés a Szent Szellemről van. Addig ne menjetek ki, mondja Jézus. Addig nem tudtok tanúskodni arról, hogy ez a hatalom nekem adatott, amíg ezt az erőt

nem veszitek. Ekkor pünkösöd napján jött ez az erő. Az első tanítványok százhuszan voltak a felsőházban. Köztük volt Jézus édesanyja, és Jézus testvérei is, mind az atyafiak ott voltak. Jézus atyafiai, testvérei, együtt voltak.

Egy szívvel-lélekkel, ahogy Jézus meghagyta nekik, könyörögtek, és várták ezt a felruházást, ezt az erővel való *felruházást*, hogy a küldetésüket be tudják végezni. A mai napon ugyanígy van. Pontosan ugyanez a helyzet. Hatalmat kaptunk Jézusban az ellenség minden ereje felett, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjunk, és az ellenség minden ereje felett.

De ahhoz, hogy a Jézus *nevére* ezek engedelmeskedjenek, a Szent Szellem *erejének* a felruházása szükséges. Nem erővel és nem hatalommal, hanem az én Szellememmel, mondja az Úr. Nem a földi erővel, és nem a földi hatalmakkal. Nem a földi kapcsolatokkal megy, hogy ki kit ismer, kinek a jó barátja. Nem így megy Isten királysága.

Hanem a Jézus krisztusi *hatalommal*, és a Szent Szellem *erejével* megy a dicsőséges szolgálat a földön. A lelkeket így lehet csak megnyerni, Jézus hatalmával, és a Szellem erejével. Dicsőség Istennek! Ez a nagy küldetés így tölthető be a mai napon is.

Mielőtt kimentek, várjátok be az én Atyám ígéretét! – mondja Jézus. Nézzük meg, hogy megtörtént-e ez! Eljött a pünkösöd napja. Múlt héten bőven beszéltünk erről, hogy eljött a pünkösöd napja az életünkbe.

És a pünkösöd napja pontosan akkor teljesedett be, amikor Jézus meghagyta, hogy ez így legyen: együtt legyetek, várakozzatok, együtt, egy szívvel-lélekkel könyörögjete, és akkor egy napon, pünkösöd napján, amikor ez eljött, nagy hirtelenséggel:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,1–4.

1. És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának,
2. És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala.
3. És megosztott tűzlángnyelvek jelentek meg előttük, és üle mindenikre azok közül.

Ez a Szent Szellemnek a kiterjedése volt. Eljött a megígért Szent Szellem. Jézus kitöltötte rájuk, és megosztott *tűznyelvek* formájában ráült mindegyikőjükre – ezt olvassuk. A Szent Szellem leszállt rájuk. Ez az Ő része, amikor leszáll ránk.

Olvasunk ott még valamit: és ők vettek Szent Szellemet. Ez a mi részünk, hogy befogadjuk azt, amit Isten kiáraszt ránk. És ők beteljesedtek a Szent Szellemmel, vették a Szent Szellemet, aki leszállt rájuk, és akkor kezdtek szólni nyelveken, ahogy a Szellem adta nekik szólniuk.

4. És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nekik szólniuk.

Ez az új nyelv, amiről Jézus beszélt. Ez a *mennyei nyelv*. Mondhatnánk, hogy Isten nyelve. Amikor Isten Szellemét beteljesedésben vették, Isten kezdett el szólni általuk. Van egy isteni nyelv. Az új nyelv. Ha valaki ezt először hallja, akkor hiszem, hogy mostanra elkezdett izgatottá válni a szíve, hogy milyen jó lenne ezt a nyelvet beszélni, és ez így igaz.

Ha az ember ezt a nyelvet elkezd beszélni, akkor kezdődnek azok az igazi jó történetek az életében. Amikor *Isten akarata* kezd el képlékenyen formálódni, munkálódni az életében, és Isten kegyelme, irgalma és jósága elkezd megmutatkozni. Valami forttyog a lábasban, amikor elkezdünk így nyelveken imádkozni. Érezni, hogy valami készülődik, a belső tűzhelyen valami készülődik.

Danikával is ez történt. Amióta elkezdett így nyelveken imádkozni, érzi, hogy nem ugyanaz, mint eddig volt. Néha nevetnie kell, néha úgy érzi, mintha könnyei lennének, de valami teljesen megváltozott belül. Ez az, amikor vesszük a Szent Szellemet, és hagyjuk, hogy Ő szóljon általunk. Elkezdtek új nyelveken beszélni, ahogy a Szellem adta nekik beszélniük.

Drága édes testvéreim a Krisztusban! Ha nem adunk *helyet* ennek a fajta szólásnak, akkor naphosszat várhatjuk, hogy jönnek változások az életünkben, de nem fognak! Mert Isten így rendelte el ezt a szólást, hogy vesszük a Szent Szellemet, és elkezdünk beszélni. Ahogy a Szellem adja nekik beszélniük.

Amikor Jézus ezt az ígéretet tette, hogy maradjatok együtt és veszitek majd a Szent Szellemet, és beteljesedtek Ővele, és felruháztattunk evvel az erővel, akkor meg kell értenünk azt, hogy *két kenetről* van szó. Van egy kenet, ami *bennünk* munkálkodik, ez az *újjászületésnél* lesz az életünk része. Ez a kenet felelős mindazért, ami belül történik, a szívünkben, hogy megismerjük az Atya szeretetét, hogy megismerjük az Ő akaratát, megismerjük ezt a békességet, vagyis a szellemünk *gyümölcseiben* elkezdünk növekedni. Elkezdünk megváltozni.

De van egy kenet, amit a *pünkösöd* hozott el, és ez pedig a *felettünk* levő kenet. Azt mondja Jézus, hogy *felruháztattok* evvel az erővel. Vesztek erőt a magasból, és mint egy ruha lesz rajtatok. Mint egy ruha, felruháztattok. Ez pedig a *szolgálatra* van, hogy másoknak tudjunk bizonyosságot tenni. Ezért mondta Jézus, hogy ne menjetek addig, amíg ez az erő nem jön.

Addig ne menjetek ki tanúbizonyosságot tenni rólam, csak ha eljött, akkor minden más lesz! Mert akkor ez az erő bizonyosságot tesz én rólam. Ez a Szent Szellemnek az első feladata. Ebben a felülről való ránk ruházásban, hogy bizonyosságot teszünk az Úr Jézusról, hogy *Jézus él*, hogy Jézus gyógyít, hogy Jézus az örökkévaló. Ez egy másfajta szolgálat, ez a felettünk lévő kenetből jön. Mondjuk együtt ki: *A felettünk lévő kenetből indul! Ámen.*

Kenneth Haginnak kiváló tanítása van erről: A kenet *bennünk* és a kenet *rajtunk*. Ezt tisztán kell látni. Ugyanis vannak olyan szolgálatok, amelyek a saját ígéretük dolgaival szemlátomást nem boldogulnak. Mégis az a kenet, amit kegyelemből kaptak, a palástjukon működik az életük felett, és tökéletesen elvégzi a szolgálatát.

Kétfajta kenetről van szó Jézus szavai szerint. A mi drága Jézusunk pedig *felvitetett* a mennybe, mondván, hogy itt a földi szolgálatát elvégezte. Az Atya jobbjára felmagasztaltatván, leült a fenség *jobbára* a magasságban. Így írja az Ige. Leült, de nem azért, mert elfáradt, hanem azért, mert egy *új szolgálatot* kezdett meg a csodálatos szolgálati korszakában.

Új szolgálatokat kapott a mi Jézusunk. Azt olvassuk, hogy ebben az újszövetségi szolgálatában örökkön-örökké él, hogy *közbenjárjon*. Ez az egyik szolgálat. A közbenjáró egy nagyon fontos feladat, mert megfogja az egyik kezével az *elveszett* ember kezét, a másik kezével megfogja Isten kezét, és a kettőjük kezét egybe teszi. Az elveszett világ és Isten közötti közbenjárást végzi a mi Jézusunk! Ez az *elveszettek* felé, mint közbenjáró.

A *hívők* felé is van szolgálat, örökkévaló szolgálat: örök, hű *főpapunk* lett. Ő hűséges, örökkön-örökké könyörög, *esedezik* – így írja a Róma levél – érettünk, hogy nehogy az utunkban eltévelyedjünk. Hogy nehogy megbotoljunk, hogy nehogy az ellenségnek a csapdájába essünk, hogy ne terelhesse el a figyelmünket, hanem azon a keskeny ösvényen maradhassunk. A Jézus Krisztus főpapunk *esedezik* érettünk. Miértünk, hívőkért. Ez egy másik örök szolgálat, amit végez, a mennyben, az Atya jobbján ülve.

Tehát látod, hogy vannak *szolgálatai* a mi drága Jézusunknak, mint örök főpapunknak. Egy másik nagyon fontos szolgálata is van. Látod, hogy nem pihenni ült le? Nem azért ült le, mert elfáradt. Hatalmi helyen van. *Trónol* az Atya jobbján.

Van még egy nagyon fontos szolgálata. Ez kapcsolódik a mai témánkhoz. Ez pedig, amikor Keresztelő János azt mondta róla: én ugyan vízzel keresztelek benneteket, de eljön, aki nálamnál nagyobb, akinek nem vagyok méltó, hogy a sarujának szíját megoldjam. Nem voltam méltó, hogy lehajoljak és kioldozzam a saruját. Arra sem vagyok méltó.

Ő majd jön, és Ő Szent Szellemmel és tűzzel keresztel meg benneteket. Ezt a keresztséget is Jézus végzi. Ő a Szent Szellemmel *keresztelő*. A keresztyének javarésze ezt a szolgálatát Jézusnak nem ismeri.

Amikor az *elveszett kiáltja* Jézus nevét, akkor Jézus Krisztus az ő *üdvözítője* lesz. Akkor Jézus Krisztus az üdvözítő szolgálatát látta el. Amikor a *keresztyének* a keresztyén útjukon *kiáltják* Jézus nevét segítségül, akkor Jézus *esedezik* értük, könyörög értük, segítségükre siet, kimentti őket a bajból. Sok baja van az igaznak, de *valamennyiből kimentti* az Úr.

Igazából tudnunk kell ezt a biztonságot, éreznünk kell magunk körül ezt a biztonságot. Kiment minket minden bajból. De nem minden keresztyén szólítja Őt, hogy drága Jézus, keresztelj meg engem a Szent Szellemben! Mert Ő a Szent Szellemben keresztelő. Ezt a szolgálatát akkor tudja elvégezni, ha így szólítjuk Őt. Ha megkérjük erre.

Mert látjátok, pünkösdkor a Szent Szellem is, így írja, hogy leült rájuk, hogy üle rájuk ez a tüzes nyelv, és ők pedig vették azt. Ha nincs *befogadó készség* a részünkről, a Szent Szellem nem lesz erőszakos velünk. Ezt a teljességet nem kényszeríti ránk. Ezt nekünk kell kérni. Drága Jézus, keresztelj meg a Szent Szellemeddel!

Ha [az üdvösséget követően] megkérjük, és az Ige szerint imádkozunk, akkor tudjuk venni ezt a keresztséget. A Szent Szellem teljességet. Ez volt pünkösöd napja. Pünkösöd napja ma is beteljesedhet az életünkben. Mai napon ugyanúgy Jézus Krisztus a Szent Szellemmel keresztelő, ha a hívők hozzá fordulnak, és ezt kérik.

Legtöbbször azt sem tudják, hogy létezik ez a keresztség, nem tanítják meg őket. Én magam sem voltam jó példa. Megbármálkoztam, ennek ez lett volna a tartalma, lényege, de még újjászületve sem voltam. Az összes vallásos lépésen keresztülmentem, megkereszteltek, első áldozó voltam, bármálkoztam, csak egy hiba volt, hogy még újjászületve sem voltam.

Azt hittem, hogy minden rendjén van velem, de arról, hogy nyelveken kell imádkozni, arról végképp nem tudtam. De látjátok, Isten nem hagy minket a sötétségben! Eljött értem és bevezetett ide. Ma mindennap imádkozom nyelveken. Mondhatom nektek, hogy amikor a nyelvek imája indult az életemben, nagyon nehezen indult.

Három hónapig csak toporogtam, hogy is van ez. Már mindenki imádkozott körülöttem nyelveken, én meg még egy mukkot sem. Engem ez már bántott. Mondta az ördög, hogy veled ez a baj, meg az a baj, meg téged biztos nem szeret úgy Isten, meg mindenfélét hozott ötletként.

Ez nem így van, ha az ember megismeri az Igét. Hanem úgy van, hogy nekünk kell egy készség, hogy azt kiejtsük. Isten megsegített, és azt mondta: ha nem *nyitod meg* a szádat, soha az életben nem fogsz nyelveken imádkozni! Mondtam, ja, ez ilyen egyszerű?

Hazamentem, otthon – mert röstelkedtem mindenki előtt, ezt is elmondom nektek, hogy borzasztó röstelkedő, szégyenlős fiatal voltam – mondom: jó, akkor hogy senki ne lásson, otthon adom meg ennek magamat. Leültem otthon a fotelbe, és mondtam: drága Szent Szellem, most megnyitom a számat erre.

Adott nekem olyan kiejtést, amit azóta sem tudtam megismételni soha, egy egész különleges folyékony, természetfeletti nyelv volt, és úgy elragadott magával, hogy fél óráig nem tudtam abbahagyni. Most már több órát is imádkozunk, de az más volt, az első. Folyt és folyt és folyt, és tudtam, hogy ez a nyelvek, és egy dicsőséges öröm töltött el, hogy végre szólok nyelveken.

Ne tudjátok meg azt az *örömet*, amit akkor a Szent Szellem adott nekem. Örvendeztem benne. Aki keresi, mindenki megtalálhatja. Az Isten senki elől nem rejt el, sőt, Isten alig várja, hogy szóljunk így nyelveken. Ez az Ő kívánsága. Az Ő vágya.

Pünkösdkor hozta el ezt a csodálatos teljességet, ami egyfajta részegséget, egy *mámort*, egy szellemi örömet hoz az életünkre, mert ha olvasod ott a pünkösöd napját, akkor az első, amit megállapítottak a kívül valók, hogy ezek úgy viselkednek, mintha részegek lennének.

Azt is mondták, hogy ezek édes bortól részegedtek meg. Igen ám, de Péter akkor már beteljesedett Szent Szellemmel, és jól megmondta a magáét. Azt mondta, hogy nem úgy részegek ezek, ahogy ti gondoljátok. Mert a kívül álló ember mindig gondol valamit. Hogy ez biztos, itt fönt valami sérülést kapott, vagy nem kerek, vagy valamit gondol az ember, ha meghallja a másikat nyelveken imádkozni.

Ezért van, hogy a nyelvek imája *jelként* adatik a *hitetleneknek*. Nem tudják fogni, hogy mi ez. Mi pedig közben beszélünk Istennel ezen az *elrejtett nyelven*. Péter jól megmondja, mert beteljesedett Szent Szellemmel. Előtte annyi bátorsága nem volt, hogy felvállalja Jézust. Megtagadta háromszor Jézust azon az éjszakán, amikor Jézust elfogták. Azt mondta, nem is ismerem ezt az embert, semmi közöm ehhez az emberhez!

Amikor eljön a pünkösöd napja, és beteljesedik a Szent Szellemmel, akkor olyan bátorságot merít, hogy kiáll mindenki elé és elmondja, hogy mi történt. Hogy vegyétek tudomásul, hogy ez a feltámadt Jézus, aki ezeket cselekszi, aki kiárasztotta a Szellemét, és ezek nem részegek.

Nem az édes bortól részegedtek meg, hanem vettek Szent Szellemet. A megígért Szent Szellemet megnyervén az Atyától, *kiöntötte*, amit ti most láttok, és hallotok! – így prédikált Péter. Kiöntötte, az Atya öntötte ki a Szellemét, és ezek olyan dolgokban nyilvánulnak meg, amit ti itt láttok és hallotok.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,33.

33. Annakokáért az Istennek jobbjá által felmagasztaltatván, és a megígért Szent Szellemet megnyervén az Atyától kitöltötte, amit ti most láttok és hallotok.

Ahol a Szent Szellem kiárad, ott mindig lesznek megnyilvánulások, amiket képesek vagyunk a szemünkkel meglátni, hallhatunk a fülünkkel, és megragadja a figyelmünket: itt a Szent Szellem árad! Ez nem akármilyen munka, itt a Szent Szellem *munkálkodik*. Látjuk és halljuk azokat. Az Újszövetségben Pál többször utal erre a szellemi teljességre.

Innen fogjuk felvenni az Igének a fonalát, hogy ez a pünkösöd napja hogyan van a mi életünkben, a mi mindennapjainkban. Ez a teljesség, amit Isten nekünk szánt. Ami Isten akarata. A mi Úr Jézusunk akarata, hogy ebben a teljességben éljünk.

Hogyha szomjaznánk ebben a világban, akkor tőle vegyünk. Akkor vegyünk ebből az új borból. Vegyünk az *élő vízből*. Vegyünk az élet kenyeréből, hogy onnan vegyünk magunknak, ne a világ dolgaiba menjünk, ezt mondja az Efézusi levél. Ez az egyik kedvencem. Rövid, felszólító mondat.

EFÉZUS 5,17–19.**17. Annakokáért ne legyetek esztelenek, ...**

Ránk fér mindannyiunkra, amikor úgy akarunk cselekedni. Azt mondja a Szentírás: ne legyetek esztelenek! Ne menjetek *fejfel a falnak*, ne éljetez úgy, mint a világ, ne legyetek esztelenek! Ne azt vegyétek példának, hogy mi történt a másikkal!

És akkor az ördög felpeccsétel, hogy te leszel a következő! Szó sincs róla! – mondjad. Én nem vagyok olyan esztelen, mint ő volt! Nyugodtan mondd meg, ha az ördög beszélni akar ezekről! Én úgy járok, ahogy az Ige mondja! – mert így folytatja:

17. ... hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.

Az Úr *akarata* nincs eltitkolva előlünk. Az Úr akaratát meg lehet érteni, erre szólít fel a Szentírás. Ha valaki azt mondja, hogy nem tudom, mi az Úr akarata számomra, akkor kezdjük itt: teljesejjél be a Szent Szellemmel!

Onnan minden más fog jönni, abból a teljességből fog jönni a *vezetése*, a bölcsessége, a vigasztalása, az útmutatása. Minden, amire szükséged van. Itt kezdődik. Értsétek meg, mi az Úr akarata!

18. És meg ne részegedjetez bortól ...

Az Úr akaratát hogyan kapcsolja össze evvel a borivással? Sokan a kocsmába mennek, ha bánatuk van, és megrészegednek az édes bortól, vagy megrészegednek ettől meg attól, meg megnézik ezt a filmet, meg ide fojtják a bánatukat, meg itt keresik a megoldást, meg ott.

Azt mondja az Úr Jézus nekünk, hogy ez nem így van. Ne a borhoz nyúljunk, meg ne a világ dolgaihoz nyúlunk, amiben kicsapongás van. Mi mások vagyunk. Mi ne legyünk esztelenek, hogy ott keressük az orvoslást, ahol a világ. *Ne legyünk esztelenek*, azt mondja, hanem értsük meg, mi az Úr akarata:

18. ... miben kicsapongás van: hanem folytonosan legyetek telve a Szent Szellemmel.

Teljesejetez be, és szüntelen folyton-folyvást legyetek *teljesek* a Szent Szellemmel! Miért? Mert az egy *védelmet* ad nekünk. Egy védelmet, egy oltalmat ad nekünk, amikor megtelünk az új borral.

Akkor, mint egy belső öntözés, a bensőnkben a Szent Szellem elkezd felfelé áradni, és a szellemünk teljességéből *megöntözi* a lelkünket, a gondolatainkat, az érzelmeinket, az indulatainkat, az akaratunkat. A búbanatunk egyszerűen elszáll. A fájdalmaink megszűnnek.

Próbáld ki, melyik a gyorsabb fájdalomcsillapítás! A legerősebb fájdalomcsillapító tabletta, vagy ha elkezdesz *nyelveken* könyörögni. Tedd próbára a Szent Szellemet! Meg fogod látni, hogy azt hozza neked, amire szükséged van. Mert Ő egy ilyen úriember. A legkisebb dolog, ami neked fontos, az fontos neki is.

Ha te fájdalmakkal küszködsz, mert tünetek vannak a testeden, és elkezdesz nyelveken könyörögni, akkor ezek a fájdalmak enyhülni fognak, és meg fognak szűnni, mert Ő az Isten *akarata*t hozza az életedben, ha folytonosan, szüntelen ezen munkálkods, hogy telve vagy a Szent Szellemmel. Ez Isten akarata, hogy szüntelen legyünk teljesek Isten Szellemével.

Ehhez képest a keresztyén világ javarésze azt sem tudja, hogy létezik ilyen. Itt kezdődik, hogy erről prédikálni kell, hogy mit hozott a pünkösöd napja, hogy miről szól a pünkösöd napja. Egy teljességről szól az életünkben.

A Szent Szellem teljességét hozza, és az Ő teljessége által mindaz, ami szükséges az életünkben, egyszerűen ott lesz. Neki gondja van rá. Elmondja, hogy hogyan megy ez a teljesség. Nem tartja titokban az Úr, hogy hogyan lehet beteljesedni a Szent Szellemmel? Így írja.

EFÉZUS 5,17–19.

19. Szólván magatokhoz zsoltárokból és dicséretekből és szellemi énekekből, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak.

Tehát ne panaszkodjunk! Kezdjük el olvasni, mit mond el Dávid, mikor a legnagyobb bajban volt! Hogyan vigasztalta magát? Dávid *vigasztalta magát* az Úrnak, elkezdte mondani, hogy jó az Úr, az Ő hűsége örökkévaló. Az Úr felmagasztalja az igazat, lenyúlt a mélyből és fölemelt engem, és magas helyekre állított engem, sziklára állította a lábamat.

Tessék elkezdni *vigasztalni magadat* a helyzetekben! *Szólni az Igét* zsoltárokból. A Zsoltárok a *legcsodálatosabb* könyv, a Biblia közepe. Bárhol nyitod ki a Bibliát. Ha a Biblia közepére akarsz lapozni, akkor a Zsoltároknál kötsz ki. Az a legjobb könyv, amikor el vagy keseredve. Kezdd olvasni a Zsoltárokat!

Olyan dallamok fakadnak, amiket most hoz a Szellem a szívedre, amiket most szül a szíveden. Vannak ilyen percek, amikor énekelünk így az Úrnak. Ezeket írja, hogy szellemi énekeket énekelvén, és dicséreteket mondván az Úrnak, ezt kell követned, és nem a panaszokat sorolnod.

Elkezded Őt dicsérni minden nehézség ellenére, hogy Uram, Te jó vagy, Te hűséges vagy, Te nem hagyod el az igazat, és én dicsérem a Te jóságos és magasztos voltodat ebben a helyzetben, ahol most vagyok. És tovább dicséred Őt, és szüntelen dicséred Őt!

Ez *elragadja a figyelmedet* a bajokról, bevisz téged egy *csendességbe*, egyre közelebb leszel a Szentek Szentjéhez, érzed a jelenlétét, érzed a vigasztalását, érzed az Ő jó akaratát. Mert jó akarattal van irántad. Vannak helyzetek, amikor nem érezzük annyira, inkább azt érezzük, hogy elhagyott az Úr. Hogy történhetnek mindezek, hogyha az Úr itt van velem?!

De az Úr *nem hagy el* minket! Ezek a zsoltárok viszik rá a figyelmünket, hogy igenis ott van velünk az Úr, és dicséreteket mondunk szívében az Úrnak. Látod, hogy ez egy szolgálat, amit mi végzünk az Úr felé? És miközben ezt végzed, a Szent Szellem azt fogja mondani rá, hogy igen, ez így igaz, és elkezdd folyni az Ő *olaja* és balzsama.

Ez a *teljesség*, mint ahogy a pohárban telik a víz, egyre inkább fogod érezni, hogy teljesedsz be a Szent Szellemmel túlcordultig. Jön a teljesség. Amikor *túlcordulás* jön, akkor folyik rá a gondolataidra, az elmédre. Ezért fontos a teljesség, *elsöpri* a nyomasztó gondolatokat, elsöpri a fájdalmakat, mindazt, ami az ellenségtől van. És közben hálákat adunk mindenkor mindenekért.

Vagyis, ha azt mondd, hogy te nem tudod, hogy ebben a helyzetben hol a Szellem teljessége, akkor kezdjél el *hálákat adni* mindenekért, mindenkor. Akkor is, amikor minden jól megy, és akkor is, amikor a dolgok nem állnak olyan jól, mint szeretnéd. A „mindenkor” ezt jelenti.

Mindenkor hálákat kell adni, és mindenekben hálákat kell adni, ami azt jelenti, ha most történt veled valami nagyon váratlan és nagyon kellemetlen esemény, akkor azon a helyen is hálákat kell adni, hogy az Úr megtartott téged. Hálákat kell adni, hogy itt vagyok, hogy a szeme rajtam van, hogy *kirendelte a segítséget*, kirendelte az angyalait, hogy gondja van rám, hogy szeret engem, hogy nem felejtkezett el rólam, hálákat kell adnom. Ha ezt a hálaadást el tudod végezni, mint szolgálatot...

Ez a hívőknek szól, ez a papi szolgálatunk – ahelyett, hogy elkezdenénk panaszkodni, hogy hova jutottunk, és csak rajtunk áll, hogy melyiket válasszuk. Ha ezt a hálaadást el tudjuk végezni a körülményeink, a láthatók ellenére – mert sokszor ez nem könnyű, itt vagyunk megpróbálva –, ha ezt a hálaadást oda tudjuk tenni a trón elé, akkor a Szent Szellemnek gondja lesz rá, hogy megtapasztaljuk ezt a teljességet, amiről itt ír. Ez így igaz. És mindenki saját magának megtapasztalhatja ezt a teljességet. Hálákat adván.

Pál és Silás a börtönben, a kalodában, hátuk tele sebekkel. A mély tömlőben voltak, a belső tömlőbe voltak bezárva. Minden más eszünkbe jutott volna, csak az nem, hogy éjfél-tájban *dicséreteket zengjenek* az Úrnak, de ők ezt tették. Nézd meg, micsoda természetfeletti kimenekedésben volt részük! Angyalokat küldött az Úr, és kiszabadította őket a tömlőből.

Ne korlátozzuk Istent, hogy hogyan fogja megoldani a helyzetünket! Azért, mert te most még nem látod, hogyan fog megoldódni a helyzet, az nem azt jelenti, hogy nem tudod Őt dicsérni. Tudod akkor is dicsérni. Az a lényeg, hogy te az *Igére tekintesz*, és az Ige így írja! Ezért én dicsérni fogom Őt! Hálákat és dicséreteket adok Neki. Akkor könnyen fog menni az alávetés is. Nézd meg a sorrendet!

Tudod az Úr akaratát, az a teljesség, dicsérek, hálaadások, és akkor az már nagyon könnyen fog menni. Azt írja az Ige, hogy *vessétek alá* magatokat egymásnak Isten félelmében. Ha van egy *előjáród* és nem értesz vele egyet, akkor meg tudod magad hajtani Jézusért, mert teljes vagy a Szent Szellemmel. Az alávetés könnyen fog menni.

Vagy feleségek, vessétek alá magatokat a férjeteknek! Ha teljes vagy a Szent Szellemmel, könnyedén fog menni. Ha nem, akkor küszködsz vele. A gyerekeknél ugyanígy, ha teljesek a Szent Szellemmel, akkor könnyen fog menni az *engedelmesség*.

Ez egy nagyon fontos dolog, hogy ezt a teljességet gyakorolni kell a mindennapjainkban. Az *alávetés* is könnyedén fog menni. Különben megfeszülünk benne, és nem megy. Nem véletlenül mondja Isten, hogy legyetek *teljesek* a Szent Szellemmel. A mi érdekünkben mondja ezt a nagy bölcsességet a Szentírás. Az alávetés a nyelvek imája által.

Megtapasztaltam saját magamon, ha nem imádkozom nyelveken, akkor a legkisebb dologra is képes vagyok felrobbanni. Három óra *nyelvek imája* után akárki akármit mondhat nekem, nem tud kihozni a sodromból. Óriási különbség. Nem tud kihozni a sodromból.

Ott vagyok a *békességtengerben*, és legfeljebb csak egy jót mosolygok, hogy hogyan mondhatott ilyet, és megyek tovább. Ez ugyanígy igaz nektek is, ha odaszánjátok erre magatokat, mert a drága Szent Szellem teljességéből, a túlcsozódásából ezek könnyedén mennek.

A Szellemnek a *gyümölcssei* egyszerűen csak jönnek, és ott vannak. A Szellem *ajándékai* csak ott vannak. Mert Ő cselekszi ezeket. Mi a magunk erejéből, ha megfeszülünk, akkor sem tudjuk megcselekedni. Nagyon nagy tanulság.

A legnagyobb hazugság, ahol a keresztényeket meglopja a tolvaj, a sátán, mikor tolvajkodni jár, hogy amikor kérdezem őket, hogy imádkoztok-e nyelveken, ők azt mondják, hogy a nyelvek nem mindenkinek van. A nyelvek az nem olyan ajándék, amit Isten mindenkinek odaad. Szoktam gondolkodni, hogy tévtanítások által hogyan férkőzik az életükbe, hogy meglopja őket ettől a legcsodálatosabb egyik ajándéktól!

Ezt fogjuk ma átvenni, hogy az Ige hol mondja ezt, és milyen vonatkozásban. Azért, hogy felszabadítsuk magunkat, hogy bátrak legyünk, hogy imádkozzunk nyelveken, és tudjunk segíteni másoknak, akik még ebben nem léptek elő. Nagyon nagy a zavarodottság és a félelem.

Mondják, hogy ők nem akarnak így imádkozni nyelveken, mert hallották, hogy ezzel a keresztténnel ez történt, azzal meg az történt. Mondom: és a Biblia mit ír? Azt nem szoktuk olvasni. Mondom, hogy olvassuk el együtt, hogy mit mond erről a Biblia! Ezt fogjuk tenni, mert ott van a bölcsesség.

Engedjük meg, hogy a Szent Szellem legyen az *életünk kovácsa*! Hadd kovácsolja Ő az életünket! Amit Isten Igéje mond, azt be is tölti, és az úgy van. Lehet vitatkozni, csak nem érdemes. Lehet Isten nélkül élni, csak nem érdemes. Amit Isten Igéje mond, azt leszögezhetjük, hogy az úgy van.

Ha ahhoz tartjuk magunkat, akkor az *áldásokat hoz* nekünk. Ellenkezhetünk Isten Igéjével, de akkor kimaradunk az áldásokból. Nos, ilyen megközelítéssel nézzük meg, hogy mit mond a Szentírás.

A korinthusi gyülekezet egy olyan gyülekezet volt, ahol a szentek imádkoztak nyelveken. Ez most mindjárt kiderül, ahogy olvasom az Igét, és Pál plántálta el ezt a gyülekezetet.

1KORINTHUS 14,1–2. 4. 14–15. 12–20.

1. Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a szellemi ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétáljatok.

2. Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, hiszen a Szellem által szól titkokat.

A prófétálásról rögtön átváltott a nyelveken szólásra, mintha ugyanolyan természetes lenne, hogy prófétáljunk, hogy szóljuk Isten Igéjét, minthogy nyelveken szóljunk. Azonnal vált.

Kérdés az, hogy akarunk-e Istennel beszélgetni? Sok keresztény panaszkodik, hogy Isten nem szól hozzá. Igen ám, de te szólsz-e Istenhez? Ez egy párbeszéd kellene, hogy legyen. Te szólsz Istenhez, és azután Ő is szól hozzád, és meghallod, amit szól. Nagyon jó dolog meghallani, mit mond Isten. Előrébb vagy.

Itt azt írja az Ige, hogy aki nyelveken szól, nem embereknek szól, vagyis nem mi beszélgetünk ketten. Bár hallhatjuk egymást, ahogy imádkozunk nyelveken, szoktunk együtt imádkozni, mindenki mondja azt a részt, amit a Szellem neki ad, és mégsem egymáshoz beszélünk, hanem *Istenhez szólunk*.

Az okos értelmünkkel azt hisszük, hogy az elménkben ott van minden, ami kell az életünkhöz. Nagyon tévedünk. A nagy bölcsességünk, okosságunk. Bekeretezzük Istent ebbe a kis mogyorónyi agyunkba. De azt mondta Isten, hogy ezt most tegyük félre, ami most jön, az előtti, szólj hozzám Szellem által, nyelveken! És akkor énhozzám szólsz, és titkokat szólsz. A Szellem által megy.

Ha beteljesedtél Szellemmel, akkor tudsz így szólani. *Titkokat szólunk*, Istenhez szólunk, és azokat az elrejtetteket szóljuk, amit még magunk sem ismerünk, mert az legtöbbször a jövőt illeti. A *jövő* dolgairól imádkozunk ilyenkor, ami még nincs felfedve az elménknek, mert ha idő előtt felfedné Isten, akkor majdnem biztos, hogy elrontanánk.

Kiokoskodnánk, hogy akkor kicsit segítünk Istennek, ahogy Ábrahám meg Sára tette, hogy az ígért gyermeke nem jött még, de csak összehoztak egy gyereket. De az nem Isten akaratában volt. Nekik meg volt mondva, hogy hitből lesz az a gyermek.

Isten elrejtí a dolgokat, hogy ne tudjuk elrontani, a maga *idejében jön* majd, addig legyünk hűségesek, áldjuk Őt, magasztaljuk Őt! Szóljunk hozzá ezekben a nyelvi imádságokban, titkok ezek. Ott készül a műhelyben. Imádkozzuk és imádkozzuk és imádkozzuk mindaddig, amíg meg nem látjuk! Ez Istenre és a Szellemére van bízva, és a mi engedelmisségünkre.

Tehát Istenhez szól, és Szellem által szól titkokat. Ezért nagyon óvatos legyél, amikor valaki azt mondja, hogy érti a nyelveket. Kaphatunk ilyenkor intuíciókat, kaphatunk Igéket, kaphatunk látásokat. De ha valaki azt mondja neked, hogy ő fordítja a nyelveket, akkor gyorsan fordíts háttal, és menjél jó messzire! Mert az nem igaz, ő meg van tévesztve.

Ilyenkor elrejtetteket imádkozunk. Isten birodalmában titkokat imádkozunk. És majd te kapsz arról *kijelentést* legelőször, hogy te miket szóltál Istenhez, ha a Szent Szellem megjeleníti neked. A szellemedben fogja közölni. Ezek titkok, ezt vegyük tudomásul, és fontos, hogy ezeket szóljuk. Ki kell *mondani* itt a földi birodalomban ahhoz, hogy Isten azokat meg tudja *cselekedni*. A kimondott szónak teremtő ereje van, ez isteni nyelv.

Pünkösd napján jött a földre és azért, mert a fejünkben nem értjük, mert olyan szótagok, azért sok ember megbotránkozik. De kérdezem én, hogy hány olyan dolog van, amit nem értünk itt a földön és mégis működik a mi értelmünk és a megértésünk engedélye nélkül? A tudtunk nélkül működnek. Azért, mert nem értjük, az nem olyan borzasztó dolog, ha egyszer kell és hasznos.

Azt is írja az Ige, hogy aki nyelveken imádkozik, önmagát építi. Az egy óriási dolog, hogy Szellemben fel tudjuk magunkat építeni, hogy erősek legyünk belül, hogy ne tudjon minket semmi levenni az útról, hogy rendületlenül állhassunk az Úr Igéjében.

1KORINTHUS 14,1–2. 4. 14–15. 12–20.

4. Aki nyelveken szól, önmagát építi; de aki prófétál, a gyülekezetet építi.

Felépítjük magunkat, amikor imádkozunk. Nem tudnak kihozni minket a helyünkből, nem tudnak kihozni a sodrunkból. Az influenzajárvány jöhet, és a vírus is körbejárhat, de téged nem talált meg, mert te be vagy *páncélozva*. Pajzs és páncél az Ő hűsége körülötted. A *nyelvek imájával* építetted ki ezt a tűzpajzsot magad körül, mert fölépítetted magad a nyelvek imájában és az Igében. Óriási profitot hoz a keresztényeknek! Ha élnének vele, akkor előbbre lennének.

Isten adta és Ő soha semmi olyat nem ad, ami fölösleges lenne az életünkben. Azért adja, hogy előbbre legyünk ezekkel. Ez a nyelvek imája nagyon fontos dolog, és minden keresztény számára van, bár nem mindenki gyakorolja. A 14-es versben tovább folytatja Pál ezt a tanítást a nyelvekről.

14. Mert ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen.

Tudtuk azt, hogy a szellemünk is tud imádkozni? Addig nem, amíg ezt el nem olvassuk. Amikor elolvassuk, akkor döbbenünk rá, hogy a *szellemünk* is tud imádkozni. Bizony, és kell is! Aki félreteszi ezt, az csak az *értelméből* imádkozik. Az értelmem gyümölcstelen – mondja.

15. Hogy van hát? Imádkozom a szellemmel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a szellemmel, de énekelek az értelemmel is

Mindegyiknek megvan a maga helye: amikor elmondjuk az értelmünkkel azt a kis rövid imánkat, és amikor elmondjuk a szellemmel azt az imát, amit a Szent Szellem hoz, hogy most ezt imádkozd el, és majd meglátod, hogy miket cselekszem!

A *szellemi imának* megvan a helye az életünkben, ugyanis szellemi lények vagyunk. A szellemünk a nagyobb, mert ha a szellemünk úgy dönt, hogy kiköltözik a testünkből, akkor megnézhetjük magunkat, akkor vége. A szellemünk tovább él, a testünk nem. Úgyhogy szellemmel imádkozni nagyon *kifizetődő* dolog az örökkévalóság dolgait tekintve, de itt a földi életünkben is *óriási* dolgokat cselekszik, mert a szellemi birodalmat aktivizálja, megmozgatja.

Erőket mozgósít, *angyalokat* mozgósít, a láthatatlan birodalmat mozgatja meg. Óriási dolgokat tud cselekedni Isten általa. Ne tegyük annyira félre, mint ahogy eddig kezeltük! Sokan vagyunk úgy, hogy tudjuk, hogy létezik ez a nyelvek imája, imádkoztunk is így már, de nem használjuk úgy, ahogy használhatnánk.

És mondom nektek, hogy óriási a különbség, ha rendszeresen belemegyünk ebbe. Azt, hogy nincs időd rá, azt pedig végképp ne mondd! Az nem így van. Az ember arra talál magának időt, amire akar, ezt csak nézd meg a saját életedben, hogy mennyire így igaz!

Tehát a *nyelvek imája* egy nagyon fontos dolog, és amikor nyelveken imádkozunk, amit itt az 1Korinthus 14-ben olvastunk, akkor az útirány a következő: a *szellemünkből jön* a szólás, és megy föl Isten *trónja elé*. A szellemünkből szólunk, és a Szellem által szólunk Istennek titkokat. Az útirányt kérlek, hogy jegyezd fel itt, mert lesz egy másik fajta nyelvek imája, amivel összekeverik a keresztények.

A *nyelvek nemei* és *magyarázata* egy szolgálati ajándékhoz kapcsolódik, akkor pedig Isten üzen nekünk, a gyülekezetnek. Más az útirány, akkor Isten *trónjáról jön* az üzenet a gyülekezetnek a nyelvek nemeiben, és valakinek azt magyaráznia is kell, mert különben semmit nem értene belőle a gyülekezet.

A két nyelvet keverik össze a keresztények. Más az útirány. Isten trónjáról jön a nyelvek nemei, és jön be a gyülekezetbe egy szolgálón keresztül, aki kiejti először a nyelvek nemeit, aztán valaki – vagy ő, vagy valaki más – magyarázza azt, és akkor lett egyenértékű az ajándék a prófétálásokkal! Akkor lett érthető mindenki számára. De a két nyelv nem ugyanaz.

1KORINTHUS 14,1–2. 4. 14–15. 12–20.

12. Azonképpen ti is, minthogy szellemi ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok.

Ennél a gondolatnál fűzi be a nyelveket. Akarod, hogy növekedjen a gyülekezeted, akarod, hogy legyen szaporodás? Akkor elkerülhetetlen a nyelvek imája!

13. Azért aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza.

Igenis vehetünk egy kijelentést a szívünkben.

14. Mert ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen.

15. Hogy van hát? Imádkozom a szellemmel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a szellemmel, de énekelek az értelemmel is.

16. Mert ha szellemmel mondasz áldást, az ott lévő avatatlan miképpen fog a te hálaadásodra áment mondani, mikor nem tudja, mit beszélsz?

Vagyis az értelemnek ez felfoghatatlan.

17. Mert jóllehet, te szépen mondasz áldást, de más nem épül abból.

Vagyis ha meg akarod áldani az ételedet, imádkozhatsz nyelveken, meg akarod áldani a gyermekeidet, imádkozhatsz felettük nyelveken. Te szépen fogsz áldást mondani, a Szent Szellemnek gondja lesz rá, hogy az az áldás kerek legyen, hogy az az áldás jó legyen.

Az az áldás Szellemből fog fakadni, csak a másik nem érti. Ha magadban vagy, akkor egész másképp kell viszonyulnod a nyelvekhez, mintha egy közösségben vagy, ahol nem értik! Itt ezt mondja.

1KORINTHUS 14,1–2. 4. 14–15. 12–20.

18. Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál többet szólok nyelveken;

Itt Pál dicsekszik, de Isten kegyelmére mutat. És ezt azért mondom nektek, hogy ti is hasonlóan cselekedjetek – mondja Pál.

19. De a gyülekezetben inkább akarok öt szót szólani értelemmel, hogy másokat is tanítsak, mintsem tízezer szót nyelveken.

Látjátok, megvan a helye a nyelvek imájának! Ez a *belső szobának* az imája. Az ima-konferencián, amire összejövünk több százan, és elhatározzuk, hogy most nyelveken imádkozunk órák hosszat, nem azért jöttek, hogy az értelmünkől vegyenek prófétálást, hanem hogy együtt imádkozzunk nyelveken, és gyönyörűen mondjunk áldásokat, és szellemből fakadjon, és arra menjen, amerre a Szent Szellem akar. Átadjuk magunkat a Szellemnek.

20. Atyámfiak, ne legyetek gyermekek a megértésben; hanem a gonoszságban legyetek gyermekek, a megértésben pedig érettek legyetek.

Vagyis ezt a szellemi ima megértést vegyük úgy, hogy Isten azt akarja, hogy felnőttkorba jussunk, és megértsük a felnőtt korú férfiaság értelmével a nyelvek imáját. Ez annyira fontos dolog!

Most mondjunk a másik fajta nyelvekről egy pár szót. A zavar a keresztyéneknél ott van, hogy van egy másik fajta nyelv, ami nem ez a személyes imanyelvünk, amiről Júdás azt mondja, hogy *épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván a Szent Szellem által*.

Amikor Szent Szellem által imádkozol, akkor épülsz a hited által. (Júd. 1,20) A Szent Szellem rendez belül dolgokat, hogy lásd, a hitednél *mi hiányzik*, mit kell tenni. Egy épülés van Szellem által, felépülsz belülről. Nélkülözhetetlen a keresztyén életében.

Van egy másik fajta nyelveken szólás, amiről a Biblia két fejezettel előbb ír. Ezt keverik össze a keresztyének nagyon gyakran, úgyhogy a mai napon szeretném kicsit tisztába tenni. Ez a *nyelvek nemei* és a *nyelvek magyarázata*, mint szolgálati ajándék. Ilyenkor Isten szól a gyülekezetnek ezen az ajándékon keresztül. Általában egy üzenetet ad át, egy útmutatást, egy vigasztalást, amit Isten szeretne adni, és ezen az úton szeretné hozni. Ez az Ő teljhatalma.

1KORINTHUS 12,7–11. 27–30.

7. A Szellem mindenkinek ad kijelentést, mégpedig épülésre.

Bármi, amit a Szent Szellem végez, annak *épülésre* kell lennie, a gyülekezet épülésére.

8. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek szava adatik a Szellem által; másoknak pedig ismeret szava ugyanazon Szellem szerint;

9. Egynek hit ugyanazon Szellem által; másnak pedig gyógyítások ajándékai azon egy Szellem által;

Nagyon szeretjük a gyógyítások ajándékait, élünk is vele, ha hozza a Szent Szellem. Ma is sok gyógyulás lesz. És ezeket nagyon hálásan vesszük a Szent Szellemről.

10. Némelyiknek csodatévő erőknél munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig szellemek megkülönböztetése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázata;

Itt hozza a végén ezt a kettőt, hogy nyelvek nemei és nyelvek magyarázata. Megjelenik a nyelvek nemei, ami megint egy furcsa nyelv, mert nem az értelmünkből, nem a tanult nyelvünkből fakad. De a nyelvek neveinek nevezi a Biblia, nem az egyszerű nyelvnek, és ehhez azonnal párosul egy magyarázat is az ajándékban.

11. De mindezeket egy és ugyanaz a Szellem cselekszi, mindenkinek osztogatván külön, amint akarja.

A Szent Szellem osztogatja, és persze, hogy nem kapja mindenki meg ezt az ajándékot. De ez nem az egyszerű nyelv, amiről az 1Korinthus 14-ben olvastunk. Nem szabad összekeverni a kettőt és arra hivatkozni, hogy hiszen a Biblia írja, hogy nem mindenkié ez az ajándék, akkor én miért kellene, hogy nyelveken beszéljek! De nem ugyanarról van szó.

27. Ti pedig a Krisztus Teste vagytok, és tagjai rész szerint.

Ahogy a [fizikai] testnek vannak tagjai, minden tagnak pedig nem ugyanaz a funkciója, úgy a [krisztusi] Testben sem.

28. És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétáknak, harmadszor tanítóknak; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.

Látod, hol jelenik meg a nyelvek nemei? A *szolgálati ajándékok* között sorolja fel Isten. De ez nem az egyszerű nyelv, ami az imádság nyelve az 1Korinthus 14-ben. Teljesen más feladata van, ez a szolgálati ajándékok között jön be.

A 30-as vers az, ami megzavarja a keresztények hatalmas táborát.

29. Avagy mindnyájan apostolok-é? Vagy mindnyájan próféták-é? Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájatoknál működnek-e a csodatévő erők?

Azt kérdezi, hogy mindnyájan apostolok? Persze, hogy nem. És nem mindnyájan próféták és tanítók? Nem!

30. Avagy mindnyájuknak vannak-é gyógyításra való ajándékai? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é?

Nem, nincs mindenkinek gyógyításra való ajándéka. Ez nem igaz. És a mindnyájan szólnak-é nyelveken kérdésre is mondjuk, hogy nem. De ez a nyelvek, a *különböző nyelvek* nemei, ami itt a fejezetben tárgyalásra kerül.

Utána megkérdezi, hogy vagy mindnyájan magyaráznak-e? Belehozza a szolgálati ajándékokba a nyelvek nemeit és a nyelvek magyarázatát. És mivel itt úgy kérdezi az Írás, hogy mindnyájan szólnak-e nyelveken, azt mondják a keresztények, hogy akkor nekem nem kell szólnom nyelveken.

Óriási nagyot tolvajkodik az ördög, ha nem látjuk tisztán, hogy ezt a szolgálati ajándékokra mondja. Van egy másik fajta nyelv, ami az *egyszerű imanyelvünk*, amikor szólunk nyelveken. És jött a pünkösöd napja, ott sem egy vagy kettő szólt, hanem mindannyian szóltak.

Vagy később elmegy Pál Efészusba, és talál tanítványokat, és kérdezi tőlük, hogy *avagy vettétek-e már a Szent Szellemet?* És mondják, hogy még azt sem hallottuk, hogy létezik a Szent Szellem. Hát akkor mire keresztelkedtetek meg? – kérdezi Pál. Hát ők a János kereszt-ségére keresztelkedtek meg!

Akkor Pál fogott magának jó halakat, mert mondta, hogy most akkor gyertek, és megkeresztelkedünk a Jézus Krisztus nevére! És utána vetette rájuk a kezeit, és teljesedtek be Szent Szellemmel, és mindnyájan szóltak nyelveken. Ez a másik fajta nyelv.

Vagy ott van a Kornéliusz házában, amikor Péter prédikál, akkor a Szent Szellem leszállt rájuk, és mindannyian elkezdtek szólni nyelveken, innen tudták meg a zsidók, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Szellem ajándéka. Mindannyian elkezdtek szólni. Nem csak egy szólt nyelveken.

Tehát ott nem mondhatjuk, hogy a többiek akkor eltévesztették, mert meg van írva, hogy csak néhányan szólhatnak nyelveken. Isten nem tudathasadt, hogy egyszer így cselekszik, egyszer úgy. Nem! *Két külön nyelvről* van szó. Értjük-e ezt? El tudjuk magyarázni most már olyan szenteknek, akik ezzel jönnek, hogy a nyelvek nem mindenkinek van.

Hát ez a nyelv – nyelvek nemei és nyelvek magyarázata – valóban *nem mindenkinek* van. Az önmagunk építésére való nyelvet, ha Isten nem adná oda mindenkinek, akkor nem lenne igazságos. Akkor hogy építenénk fel magunkat, ha ezt a nyelvet nem adná oda mindenkinek? Látjátok, hogy érdemes az Igét átgondolni, és tisztázni és tisztán látni? Mennyire fontos, hogy tisztán lássuk ezt.

Ezzel a fajta nyelvvel Isten valami hatalmasat végzett el. Ennek az új Testnek, ennek a krisztusi Testnek adott egy új nyelvet, az *isteni nyelvet*. Melyik szülő az, aki nem akarja, hogy a gyermeke beszélje az *ő nyelvét*? Nincs olyan szülő! Alig várjuk, hogy a gyerek elkezdjen gügyögni, gagyogni, hogy végre tudjunk kommunikálni vele. Kimondja először, hogy baba vagy mama, vagy papa, és a fülünkig ér a szánk az örömtől.

Alig várjuk, hogy tudjunk kommunikálni a gyerekkel, hogy megszólaljon és kezdje magát kifejezni. Ez a nyelv erre van, hogy a szívünkben fejezzük ki magunkat a trón előtt. Fejezzük ki a szívünkben azokat, amikre nincsenek szavak, amik el nem mondhatók szavakban.

Danika hogyan tudta volna elmondani mit érzett, amikor betöltötte a Szent Szellemmel? Nem lehet, csak egészen szűkösen tudjuk kifejezni, de amit igazán érzünk a *szívünkben*, azt csak *nyelveken* tudjuk elmondani Istennek.

Átadjuk magunkat és meghívjuk a Szent Szellemet, hogy segítsen megköszönni, segítsen hálákat adni a trón előtt, segítsen minket abban, hogy méltó módon tudjuk *kifejezni*, hogy mit érzünk a szívünkben, amikor azt mondjuk, hogy szeretlek, Jézusom! Hogy azt a mennyei etikett szerint tudjuk kifejezni Isten előtt, hogy mily hatalmas az Ő kegyelme az életünkben, a szerelme, a jósága.

Erre kaptunk egy nyelvet, és az életünk akkor válik teljessé, ha ezt a nyelvet beszéljük. Ezt a nyelvet a Szent Szellem tudja megtanítani és felépíteni, és tudjuk használni, és lehetünk benne szorgalmasak, meg még szorgalmasabbak.

De Krisztus Testének, ennek az új Testnek adott Isten egy új elmét, a *Krisztus elméjét*, egy új indulatot, a *Krisztus indulatát*, és egy új nyelvet, a *mennyei nyelvet*. Az Isten nyelvét! Ez a nyelvek, amikor nyelveken szólunk Istenhez. És ha ezt az új nyelvet mindannyian beszélnénk a Krisztus Testében, akkor semmi *nem lenne lehetetlen* a számunkra.

A Bábel tornyánál miért jött le Isten? Azt mondta, hogy lemegyek és megnézem, hogy mit építenek, mert nem én mondtam, hogy építsék ezt az égig érő tornyot, és azt mondta, hogy amíg *egy nyelvet* beszélnek, addig nincs semmi, ami lehetetlen lenne a számukra. Addig *minden lehetséges* nekik, amíg egy nyelvet beszélt a nép, és egy helyen volt.

S akkor mondta Isten, hogy zavarjuk össze a nyelvüket és akkor lettek a *sok nyelvek*. De Isten az Ő kegyelméből *újra megadta* az embernek, az új teremtésnek, hogy *egy nyelvet* beszélhet. Ha Krisztus Teste ezt beszélné, és ezzel az új nyelvvel, az Isten nyelvével összefogottan imádkozna, semmi nem volna lehetetlen Istennek, hogy azt végrehajtsa a földön.

Nagyokat tudna cselekedni, *hatalmasakat* tudna cselekedni Isten ezzel az új nyelvvel. Szoktam mondani, hogy mi *Szellemmel teljes* keresztények vagyunk azok, akik jól *megértjük egymást*. Pontosan értjük, mit mondasz, hogy ha nyelveken beszélünk te is meg én is Istenhez, mert akkor van egy *összhang* közöttünk.

Úgyhogy el fogjuk ma kötelezni magunkat mi, akik már ismerjük ezt a drága nyelvet, hogy szorgalmasabbak leszünk, akik pedig nem ismerjük, még arra, hogy meg szeretnénk ismerni. Akarunk így nyelveken imádkozni, mert ez hozza az életünkbe ezt az óriási változást.

A *szellemi fegyverzetünk* lesz a záró gondolat. Isten adott nekünk egy szellemi fegyverzetet, hogy megállhassunk az ellenség minden erejével szemben. Azt pedig Isten komolyan gondolta, ha jönnek a próbák, *meg kell állnunk*, mert felruházott minket a hatalommal és megadta az erőt hozzá. Meg kell állnunk ezekben! Felsorolja az Efézus 6-ban a 10-es versről a szellemi fegyverzetünket, amit magunkra kell *öltetni* minden nap, mert akkor vagyunk védve.

Az ellenség minden tüzes nyilát ki tudjuk oltani, támadásait lefegyverezni. És ezt a fegyverzetet, tudjátok, mivel zárja? Ezzel a *szellemi imádsággal*. És beszéltem olyan keresztényekkel, akik azt mondták, oh, hát a szellemi imádság az nem része a fegyverzetnek! No, figyelj ide! Az által lesz *erősebb minden*, minden része a fegyverzetednek. Tudod, hogy zárja a fegyverzetet, a 18-as vers mit mond?

EFÉZUS 6,18.

18. Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Szellem által, és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért,

A Szellem által való imádsággal, és minden könyörgéssel, és minden imádsággal, és minden időben, akkor is, ha jól mennek a dolgok és akkor is, ha nem. Akkor fogsz tudni megállni, ha a dolgok nem úgy mennek, ahogy gondoltad, ha minden időben imádkoztál így. Köteles részünk.

És ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért. Hogy lehet minden szentekért imádkozni? Nos, ez aztán egy jó kihívás azokért is, akiket nem is ismerünk. Hogy várhat Isten ilyet tőlem, minden szentekért imádkozzak, de Uram, hogy megy ez? És akkor mondja Isten, hogy csak bíz rád! – és adta ezt az *új nyelvet*.

Imádkozd ezt az új nyelvet, ez elmegy oda, ahova szükség van rá, és minden szentekért, akiket nem is ismersz, vagy nem tudod, hogy épp bajban vannak, ez az *ima oda folyik*. Szüntelen folyik, szellem által folyik, ezért kell ennek az imának *bőségesnek* lenni a trón előtt. A Jézus nevében *hálákat* adunk.

A drága Jézus szava volt ez hozzánk, hogy legyünk buzgók, mert nagyon sok a megpróbáltatás a Testben! Úgy lehet kijönni ezekből, ha *buzgók* vagyunk az *imádságban* és nem lankadunk, nem lankadunk és *áttöréseket* imádkozunk!

A drága Jézusnak a kegyelme, hogy erről ma beszélhetünk, hogy megértést kaptunk, hogy világosságot kapunk. És bejövünk az imakörökre, interneten becsatlakozunk. Óriási erő,

amikor jönnek az imatestvérek és mondják, hogy csak egy fél órára tudtak bejönni az imakör végén, és hogy micsoda felemelkedést *tapasztaltak* meg a Szellem által, hogy csak becsatlakoztak.

Mert száz csatlakozási pont is van, néha akkor kimegy a Szent Szellem és minden egyes helyen gondot visel arról, amit nem tudjuk, hogy kérnünk kell, és nem tudjuk, hogy miként kell. Isten gondviselése ez az új nyelv. Tudunk-e hálát adni érte? Hogy fogunk hálát adni? Nyelveken!

Felállunk és elkezdjük ezt a dolgot, amit hallottunk, most azonnal gyakorolni, hogy ne tudjon az ördög közbelépni és elvenni a kedvünket. Mert most kedvet fakasztott nekünk a Szellem erre, hogy egy kicsit szóljunk nyelveken. A Szellem imája a nyelvek imája, hogy milyen olajat hoz az életekre, és hogy Ő megy elöl és hozza a győzelmeket, hozza az örömet, a kiteljesedést, a megoldásokat, a hálaadásokat.

Honnan tudjuk, hogy mivel kell kezdeni az imát? Rábízzuk a Szent Szellemre, hogy mikor mit hoz. Hozza a hálaadásokat, a könyörgéseket, kicsit belelábolunk ebbe és aztán onnantól kezdve átvesszük egy dallal a dicséreteket.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.*